

CQI เรื่อง: รวากัน ลดอุบัติเหตุและป้องกันการตกเตียงของผู้ป่วยเด็ก

1. **ชื่อผลงาน/โครงการพัฒนา:** รวากัน ลดอุบัติเหตุและป้องกันการตกเตียงของผู้ป่วยเด็ก
2. **คำสำคัญ:** ปลอดภัย ไม่ตกเตียง
3. **สรุปผลงานโดยย่อ:** การพัฒนาเรื่องรวากัน ลดอุบัติเหตุและป้องกันการตกเตียงของผู้ป่วยเด็ก เป้าหมายเพื่อป้องกันการตกเตียงของผู้ป่วยเด็ก ลดอุบัติเหตุการตกเตียงเท่ากับ 0 ดำเนินการโดย 1)ให้ข้อมูลการเฝ้าระวังการตกเตียง โดยจัดทำStickerติดไว้บริเวณผนังหัวเตียงทุกเตียง 2)จัดทำแผ่นกันราวเตียง โดยใช้แผ่นกระดาษหนา เพื่อปิดช่องว่างของราวกันเตียง และเสริมสร้างพัฒนาการลงไปในแผ่นกระดาษลึง โดยใช้ ภาพการ์ตูน สัตว์ดอกไม้ รูปภาพต่างๆ ให้สวยงาม ผลลัพธ์ที่ได้คือ ช่วยลดอุบัติเหตุการตกเตียงของผู้ป่วยเด็ก ข้อมูลจากเดือนมกราคม2562 ถึงเดือนมิถุนายน2562 การรายงานผู้ป่วยเด็กตกเตียงเท่ากับ0 สีสนและภาพกระตุ้นให้ผู้ป่วยเด็กสนใจ แผ่นราวกันมีน้ำหนักเบา จัดเก็บง่าย หยิบใช้สะดวก สร้างความพึงพอใจให้กับญาติ
4. **ชื่อทีม/กลุ่มงาน/งาน:** กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยกุมารเวชกรรม
5. **สมาชิกทีม:** นางสาวศิริรัตน์ สุระพรพิชิต
6. **วัตถุประสงค์(purpose)¹:**
 - 6.1. เพื่อผู้ป่วยเด็กปลอดภัยจากการตกเตียงที่เกิดจากช่องว่างของราวกันเตียง
 - 6.2. เพื่อให้มีแนวทางในการเตรียมความพร้อมของเตียงเพื่อรองรับกรณีผู้ป่วยเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี
 - 6.3. เพื่อความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลของครอบครัวผู้ป่วยเด็ก
7. **ที่มาของโครงการ(ปัญหาและความเป็นมา)²:**

หน่วยงานผู้ป่วยในกุมารเวชกรรมให้การบริการดูแลรักษาผู้ป่วยเด็กอายุ >1 เดือนถึง 15ปี โดยเฉพาะผู้ป่วยเด็กอายุ <5 ปี มาณการรักษาในหอผู้ป่วยในปี2559 จำนวน 2,044 คน ปี2560 จำนวน1,762 คน ปี2561 จำนวน1,589 คน ปี2562 (1ตค.61-31พค.62) จำนวน 737 คน และมีอุบัติเหตุผู้ป่วยเด็กตกเตียงในปี2559 จำนวน 7 คน ปี2560 จำนวน 1 คน ปี2561 จำนวน 5 คน ปี2562 จำนวน 7 คน ซึ่งเด็กในช่วงวัยนี้จะมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว เช่น คืบคลาน เกาะราวหัวเตียง ปีนป่าย หรือนอนไม่นิ่ง ดิ้นไปมา ช่วงเวลาที่เด็กพลัดตกเตียงส่วนใหญ่จะเป็นเวลาเวรป่วย/ดึก ที่ผู้ดูแลเฝ้าไข้พักผ่อนนอนหลับ อีกสาเหตุหนึ่งพบว่าราวกันเตียงที่ติดมากับเตียงมีระยะห่างของช่อง 25 เซนติเมตรมีทั้งหมด 5 ช่อง ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ใหญ่ ส่งผลให้ผู้ป่วยเด็กมีโอกาสลัดตกเตียงและอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการตกเตียงจากเล็กน้อยจนถึงอันตรายรุนแรง เช่น ฟกช้ำดำเขียว ฟันหัก ปากแตก ลื่นฉีกขาด แต่ยังไม่พบอุบัติเหตุการกระตุกหัก เลือดออกในสมอง เนื่องจากความสูงของเตียงประมาณ 32 เซนติเมตร การบาดเจ็บจึงไม่รุนแรง ดังนั้นพยาบาลและเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมจึงมีความตระหนักและเฝ้าระวังตั้งแต่แรกรับและขณะ admit เพื่อให้ผู้ป่วยเด็กได้รับความปลอดภัย จึงได้มีแนวคิดพัฒนานวัตกรรมราวกันเตียงที่มีภาพการ์ตูน สัตว์ ดอกไม้ รูปภาพต่างๆ ที่มีสีสันสวยงามเสริมราวกันเตียงเดิม เพื่อลดอุบัติเหตุและป้องกันการตกเตียงของผู้ป่วยเด็กในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมขึ้น สอดคล้องกับหลัก 2P safety รวมทั้งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้ป่วยเด็กในระหว่างนอนรักษาในโรงพยาบาลด้วย
8. **กิจกรรมการพัฒนา³:**
 - ใช้อัตลักษณ์/ค่านิยมคือบริการด้วยใจ มีวินัย รับผิดชอบ
 - สอดคล้องกับเข็มมุ่งของรพ.เรื่อง พัฒนาให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยและบุคลากร ด้วย 2P Safety
 - พัฒนาการป้องกันผู้ป่วยเด็กตกเตียงที่เกิดจากช่องว่างของราวกันเตียง ดำเนินการโดย(ช่วงมกราคม 2562-พฤษภาคม2562)
 - จัดประชุม นำอุบัติเหตุการตกเตียงของผู้ป่วยเด็กในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมมาทบทวนร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ระดมความคิด และนำข้อเสนอแนะมาจัดทำ
 - มอบหมายผู้รับผิดชอบจัดทำและติดตามนวัตกรรม
 - ติดตามประเมินผลการใช้งาน

- เน้นการให้ข้อมูลกับผู้ดูแลที่มาใช้ผู้ป่วยเด็กทุกราย เรื่องการรวากันเตียงขึ้นทุกครั้งเมื่อผู้ดูแลไม่อยู่
- จัดทำSticker การให้ข้อมูลการเฝ้าระวังผู้ป่วยเด็กตกเตียง โดยออกแบบข้อความเตือนระวังการพลัดตกหกล้มและการตกเตียง ส่งกลุ่มงานสุศึกษาเพื่อจัดทำStickerป้ายข้อความเตือน
- นำ Stickerป้ายข้อความเตือนระวังการพลัดตกหกล้มและการตกเตียงมาใช้ นำไปติดที่บริเวณหัวเตียงทุกเตียงเพื่อมองเห็นได้ชัดเจนและอ่านง่าย

การพัฒนา (ช่วงมิถุนายน2562-ปัจจุบัน)

- นำอุบัติการณ์การตกเตียงของผู้ป่วยเด็กในหอกุมารเวชกรรมมาทบทวนร่วมกันกับเจ้าหน้าที่อีกครั้ง หลังการนำStickerป้ายข้อความเตือนระวังการพลัดตกหกล้มและการตกเตียงมาใช้ เพื่อพัฒนาต่อยอดรวากันเตียงที่มีช่องว่าง ซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติการณ์ผู้ป่วยเด็กหลุดตกเตียงได้ มีการระดมความคิด มีข้อเสนอแนะในการปิดกันช่องว่างของรวากันเตียงเพิ่มเติม
 - มอบหมายผู้รับผิดชอบจัดทำนวัตกรรม
 - จัดทำนวัตกรรม นำมาทดลองใช้ และปรับปรุงนวัตกรรม
 - ติดตามประเมินผลการใช้งานทุก 1 เดือน
 - ดำเนินการวัดระยะห่างของรวากันเตียง วัดความสูงและความยาวของรวากันเตียง
 - ออกแบบนวัตกรรม เลือกว่าวัสดุเน้นลดโลกร้อน ประหยัดและปลอดภัย โดยใช้กระดาษลังอย่างหนา มาวัดขนาดให้กว้าง 35 เซนติเมตร ยาว 80 เซนติเมตร โดยสามารถทำได้ 2 แบบ คือใช้ 1 แผ่นต่อรวากันเตียง หรือใช้ 2 แผ่นต่อรวากันเตียง (ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของกระดาษลัง)
 - นำกระดาษลังที่วัดขนาดได้ตามมาตรฐานเตียงและรวากันเตียง มาตกแต่งด้วยภาพการ์ตูนสัตว์ ดอกไม้ รูปภาพต่างๆที่มีสีสันสวยงาม หรือเป็นตัวอักษรพยัญชนะไทย/อังกฤษ เพื่อสอนและกระตุ้นการเรียนรู้ให้กับผู้ป่วยเด็ก ติดขอบด้วยกระดาษสีเพื่อตกแต่งความเรียบร้อยของชิ้นงาน
 - มอบหมายให้เจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยเด็กกุมารเวชกรรมทุกคนรับผิดชอบคนละ 1 ชิ้นงาน
 - ติดตามผลงานนวัตกรรมและนำมาใช้จริง

9. การประเมินผลการเปลี่ยนแปลง:

ตัวชี้วัด(KPI)	หน่วย	ค่าเป้าหมาย (Target)	ผลลัพธ์				
			2558	2559	2560	2561	2562
อุบัติการณ์การพลัดตกหกล้ม/ตกเตียง	ราย	0	1*	7	1	5	7

10. บทเรียนที่ได้รับ⁴:

10.1. ปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการโครงการและวิธีการจัดการกับความท้าทายเหล่านั้น :
 1)ข้อจำกัดการเลือกวัสดุที่ไม่ได้ขนาดตามมาตรฐานที่ต้องการ วิธีการจัดการคือปรับเปลี่ยนเป็นสามารถทำได้ 2 แบบ คือใช้ 1 แผ่นต่อรวากันเตียง หรือใช้ 2 แผ่นต่อรวากันเตียง 2)การนำปัญหามาทบทวนแก้ไขและต่อยอด อาจส่งผลให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆและตอบสนองการแก้ปัญหาได้ดีขึ้น

10.2. ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรปฏิบัติ และเหตุผลซึ่งชี้ให้เห็นความสำคัญของเรื่องนั้น: นำปัญหา/อุบัติการณ์ที่เกิดขึ้นตามบริบทการดูแลผู้ป่วยมาทบทวน หาแนวทางแก้ไขร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นของกลุ่มขณะระดมความคิดโดยใช้ประสบการณ์/ความรู้ และนำมาปรับใช้ให้ได้ตามความเป็นจริง

10.3. สิ่งที่จะทำแตกต่างไปจากเดิมในคราวหน้า: 1) ติดตามประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในการใช้นวัตกรรมร่วมกันเพียง 2) ติดตามประเมินนวัตกรรมร่วมกันเพียงส่งเสริมพัฒนาการผู้ป่วยเด็กขณะนอนรักษาในโรงพยาบาล

11. การติดต่อกับทีมงาน: นางสาวศิริรัตน์ สุระพรพิชิต กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลปราสาท โทรศัพท์ 044-551295 ต่อ E-mail.....

¹ (ระบุเป้าหมายของโครงการในหนึ่งประโยคโดยมี format ดังนี้: เพื่อพัฒนา/ยกระดับ/เพิ่ม/ลด...[อะไร/เท่าไร]... ภายในเวลา.....[อาจจะระบุพื้นที่ด้วย] 2)วิเคราะห์ภาพรวมของข้อมูล และ ระบุว่าปัญหาที่ต้องการแก้ไขคืออะไร มีผลกระทบต่องาน ต้องใคร ต่อผู้ให้/ผู้รับบริการอย่างไร เกิดขึ้นที่ไหนเกี่ยวข้องกับใครบ้าง มีสาเหตุสำคัญจากอะไร

² ระบุ (1) แนวคิดการออกแบบกิจกรรมการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลง (2) ระบุประเด็นการพัฒนาในลักษณะของ bullet ซึ่งแต่ละ bullet มีความชัดเจนในตัวเองโดยเริ่มประโยคด้วยคำกริยาที่เน้นวิธีการลงมือทำกิจกรรม ให้รายละเอียดที่เพียงพอเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าทีมได้ทำอะไรไปบ้าง (การใช้คำย่อคำแรกขอให้ระบุคำเต็มไว้ด้วย)

³ เขียนบทเรียนที่ได้รับในลักษณะของ bullet ในประเด็นต่อไปนี้ (1) ปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการโครงการ และวิธีการจัดการกับความท้าทายเหล่านั้น (2) ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ควรปฏิบัติในลักษณะที่เป็น action-oriented และเหตุผลซึ่งชี้ให้เห็นความสำคัญของเรื่องนั้น (3) สิ่งที่จะทำแตกต่างไปจากเดิมในคราวหน้า